

[Miljøministeren]

2) Behovet for at finde en løsning på spørgsmålet om tilbageførsel af arealer til landzone er nu mere presserende end nogen sinde, efterhånden som kommunerne med baggrund i de godkendte regionplaner gennemfører kommuneplaner, hvori der tages stilling til den fremtidige byudvikling. Det konstateres herigennem, at det ville være ønskeligt at kunne få tilbageført en række arealer fra byzone/sommerhusområde til landzone.

Et specielt problem for kommunerne frembyder bestemmelsen i § 8 i frigørelsesafgiftsloven (lovbekendtgørelse nr. 450 af 6. august 1982).

Efter denne bestemmelse kan ejeren af en ejendom, der er pålignet frigørelsesafgift, inden for en periode af 4 år, efter at afgiftspligt er indtrådt, forlange, at kommunen overtager ejendommen. Bestemmelsen betyder, at en række kommuner har måttet overtage betydelige arealer i et byzone/sommerhusområde, som de pågældende ejere på grund af den økonomiske udvikling ikke kan eller vil beholde.

3) De Danske Landboforeninger og De Danske Husmandsforeninger har i en skrivelse af 30. juli 1981 rettet henvendelse til miljøministeren, idet foreningerne har påpeget, at der er et betydeligt behov for at få gennemført en udvidelse af de gældende regler om tilbageførsel af arealer til landzone. Organisationerne ønsker, at tilbageførselsadgangen også skal gælde for arealer, som er overført til byzone/sommerhusområde efter 1. januar 1970. Tilbageførslen skal efter foreningernes opfattelse i givet fald blandt andet medføre tilbagebetaling af den del af skatter og afgifter, som skyldes de pågældende arealers placering i byzone/sommerhusområde. Der skal således ske tilbagebetaling af frigørelsesafgift med sædvanlig forrentning. I de tilfælde, hvor der er indrømmet henstand, skal den pålignede ikke-betalte frigørelsesafgift falde bort, medens betalte renter af henstanden skal tilbagebetales med sædvanlig forrentning. Den del af grundskatterne, som har været begrundet med placering i byzone/sommerhusområde, skal efter organisationernes opfattelse tilbagebetales med en sædvanlig forrentning.

Landbo- og husmandsorganisationernes skrivelse har af planstyrelsen været forelagt ministeriet for skatter og afgifter, skattede-

partementet, der i en skrivelse af 24. marts 1982 har frarådet en generel tilbageførselsadgang, hvis denne skal medføre tilbagebetaling af frigørelsesafgift eller ophævelse af henstandsordningen. Man gør opmærksom på, at en generel tilbageførselsadgang med deraf følgende tilbagebetaling af frigørelsesafgift vil medføre betydelige vanskeligheder. Hvis ejendommen har skiftet ejer i perioden, måtte der f.eks. tages stilling til, om tilbagebetalingen af frigørelsesafgift skulle foretages til den oprindelige ejer, der har betalt afgiften, eller den aktuelle ejer.

I disse tilfælde er der som regel også betalt afståelsesafgift. Til gengæld er der ikke betalt særlig indkomstskat af eventuel fortjeneste ved overdragelsen, eller den almindelige indkomstskat af eventuel fortjeneste er blevet nedsat. Såfremt adgangen til tilbageførsel skal gøres generel og tilbageførslen skal medføre tilbagebetaling af frigørelsesafgift, skal der f.eks. også tages stilling til, om der skal foretages efterregulering af indkomstskat.

Repræsentanter for planstyrelsen har drøftet spørgsmålet med repræsentanter for skattedepartementet. Styrelsen er enig med skattedepartementet i, at regler om tilbageførsel kombineret med bestemmelser om tilbagebetaling af skatter og afgifter efter den af landboorganisationerne skitserede model vil føre til uhyre komplicerede administrative ordninger.

Planstyrelsen finder derfor, at en eventuel løsning i givet fald må søges i en model, hvorefter spørgsmålet om kompensation for erlagte skatter og afgifter ikke skal kunne rejses af tidligere ejere, der vel må antages at have taget sig betalt for ejendommens placering i henholdsvis byzone/sommerhusområde ved overdragelsen af ejendommen.

Derimod er der naturligvis et spørgsmål om kompensation til den aktuelle ejer af den ejendom, der skal tilbageføres til landzone. Kompensation må på en eller anden måde tage hensyn til de skatter og afgifter, der er erlagt i den pågældendes ejertid. Men en kompensation kunne muligvis udformes som en erstatningsregel efter princippet i den erstatningsregel, der findes i by- og landzone-lovens § 12, hvortil også lovens § 18 a henviser. Der måtte i givet fald også tages stilling til, hvorledes udgifterne til erstatning skal deles mellem stat, amter og kommuner.